

טינו מושקוביץ

שני שירים

אם הייתי

אם הייתי אונגרדיסט "רוסקי",
הייתי שולח פתק,
לידיד קרוב, לפטרון, לסבתא,
לאשתי השלישית אפלו.
הייתי כותב "לא טוב לי,
האזיר מתעפר בבית,
אוי הזמנים,
הזמנים האלה"
ושעול-אגרופי – תוספת.
"העולם מתהפך כמו חפץ,
שנבעט בקלגס רקוע,
וכאן הדברים פי ארבע,
אעדכן כשיהיה לי רגע",
ומחזיר את החד לקסת,
הדיו על המצח מרוח,
מתגנב אל חרוף הקמט,
אל תביעת העור הקונקרטיה.

שְׁמוֹת-מִשְׁפָּחָה מִתְפַּרְקִים עַל הַגָּנוֹת
עוֹד לֹא יָבֵשׁ הַפֶּקֶר בְּדִירָה
תִּקְרָת כָּל הַתְּקָרוֹת הָאֶפְרָה
חוֹשֶׁפֶת אֶת שְׂדֵיהָ הַגְּדוֹלִים
וּבְחִיקָה הַגְּרִינִשְׁפָּנִים, הוֹיִנְשִׁינִים
וְדוֹמִיָּהִם.

יוֹנִים עֲגֻמוֹמִיּוֹת מְגַמְגְמוֹת.
הָאוֹר עוֹד מִתְחַפֵּר בְּעָרוֹגוֹת
וְשִׁעוֹת הַצְּהָרִים מוֹכְנוֹת בְּתַנּוּרִים.
כָּל מָה שֶׁהִתְאַדָּה, תְּלוּי עַל קוֹלְבִים
תְּפוֹס בְּאֲטָבִים
עַד שְׁיִיזֹל מִתוֹךְ הַמְרִזְבִים.